

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Bartošem
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Městský úřad Horažďovice**
sídlem Mírové náměstí 1, 341 01 Horažďovice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. MH/17329/2022/DP-147,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Předmět řízení

1. S žalobcem bylo vedeno řízení o přestupku § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, v němž žalovaný vydal příkaz ze dne 16. 1. 2023, č. j. MH/00797/2023. Součástí příkazu bylo i poučení o tom, že žalobce může „proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ode dne jeho oznámení odpor.“ Dne 6. 2. 2023 byl na email žalovaného doručen odpor proti příkazu z emailové adresy, přičemž email nebyl opatřen elektronickým podpisem. Žalovaný s odkazem na § 37 odst. 4 správního řádu odesílatele emailu poučil o tom, že dané podání musí být do pěti dnů potvrzeno (písemně, ústně do protokolu, prostřednictvím datové schránky), jinak k němu nebude přihlíženo. Následně dne 8. 2. 2023 bylo žalovanému doručena datová zpráva od A. M., jejíž přílohou byl odpor proti příkazu opatřený podpisem žalobce. Žalovaný na toto podání reagoval zasláním výzev k odstranění vad podání (č. j. MH/03011/2023 a MH/03016/2023 ze dne 16. 2. 2023) adresovaných žalobci a A. M. směřující ke sdělení ve lhůtě 5 dnů, zda je žalobce v řízení zastoupen, a pokud ano, tak rovněž k doložení plné moci prokazující zastoupení. Součástí výzev bylo i poučení o tom, že pokud nebude plná moc předložena, bude mít správní orgán za to, že žalobce není zastoupen a bude se na něj hledět jako na nezastoupeného. Jelikož plná moc nebyla v určené lhůtě předložena, žalovaný uzavřel, že datová zpráva od A. M. představuje nepřípustný a opožděný odpor (viz vyrozumění ze dne 13. 3. 2023, č. j. MH/04669/2023). Žalobce poté dne 12. 2. 2024 doručil žalovanému podepsaný odpor spolu s plnou mocí pro A. M..

2. Předmětem sporu je posouzení, zda žalovaný při formulaci poučení ve výzvách pochybil, když podle tvrzení žalobce měly předmětné výzvy obsahovat též poučení o tom, že „*následkem nedoplnění výzvy k odstranění vad podání je, že se nebude přihlížet k podanému odporu.*“ Podle mínění žalobce nemohly výzvy s ohledem na tvrzené nesprávné poučení být pro žalobce závazné, proto plná moc doplněná po uplynutí lhůty stanovené výzvami řádně odstranila vadu původního odporu podaného A. M. a v řízení mělo být podle žalobce pokračováno.

II.

Žaloba

3. Úvodem žaloby žalobce shrnul dosavadní průběh a úkony žalovaného v rámci řízení přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.
4. Dále uvedl odkazy a citace znění právních předpisů i judikatury správních a civilních soudů, a rovněž nálezů Ústavního soudu.
5. Poté sdělil, že z citovaných právních předpisů a judikturních závěrů vyplývá, že výzva k odstranění vady podání musí obsahovat poučení o následcích neodstranění vady podání (nejedná-li se o osobu, která je práva znalá, což není případ žalobce ani osoby, jejímž prostřednictvím podal odpor). Poučení o následcích nevyhovění výzvě tedy není fakultativní, nýbrž obligatorní součástí výzvy.
6. Žalovaný přitom žalobce ve výzvě k odstranění vady podání poučil tak, že pokud vadu podání neodstraní a plnou moc nedoplní, „*bude správní orgán mít za to, že není v řízení o přestupku zastoupen a bude na něj hledět jako na nezastoupeného.*“
7. Žalovaný tedy nepoučil žalobce o tom, že následkem nedoplnění výzvy k odstranění vady podání je, že nebude přihlížet k podanému odporu, nicméně poučil jej tak, že následkem neodstranění vady je, že bude na žalobce hledět jako na nezastoupeného.
8. S ohledem na skutečnost, že žalobce se s paní A. M. dohodl toliko na pomoci s podáním odporu (jde o jeho kamarádku, která má na rozdíl od žalobce zřízenou datovou schránku), a neměl v úmyslu být v řízení o přestupku zastoupen (paní M. ani „neumí“ zastupovat ve správním řízení a nemá s tímto zkušenost, její role byla výhradně v poskytnutí své datové

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

schránky pro podání odporu), pak mu následek předestřený správním orgánem konvenoval a plnou moc k jeho výzvě nedoplnil.

9. Z výzvy se nikterak nepodává, že pokud žalobce plnou moc nedoplní, nebude k odporu vůbec přihlíženo. Následek nepředložení plné moci je ve výzvě popsán tak, že na obviněného bude hleděno jako na nezastoupeného, tj. že nadále budou v řízení doručovány písemnosti přímo obviněnému a k ústnímu jednání se bude muset dostavit sám. Obviněný na základě výzvy nenaznal, že následkem nepředložení plné moci by mělo být nepřihlížení k odporu, protože o takovém následku jej žalovaný nepoučil. Výzva tedy žalobce nemohla zavazovat.
10. Sekundárně lze uvést, s ohledem na ustálenou judikaturu, která též připouští, aby vada odporu podaného zástupcem, který neprokáže své oprávnění k zastupování, byla zhojena též doplněním podpisu samotného účastníka pod tento odpor, měl žalovaný umožnit žalobci odstranit vadu podání též tímto způsobem. Neměl tedy výrok formulovat rigidně tak, že jedinou možností odstranění vady podání je předložení plné moci, nýbrž měl žalobci výslovně umožnit též alternativu, spočívající v doplnění vlastnoručního podpisu. Vada totiž mohla být – i přes nepředložení plné moci – odstraněna i doplněním podpisu žalobce pod text podání. Žalobce neměl důvodu pochybovat o validitě svého podpisu pod podaným odporem, protože žalovaný jej neoznačil za vadný.
11. Nejen tedy, že žalovaný řádně neoznačil vady podání, ale zejména aplikoval následek neodstranění vady podání odlišný od následku, který vymezil ve výzvě k odstranění vady podání. Správní orgány jsou povinny poučovat o následcích nevyhovění výzvě. Žalovaný však žalobce nepoučil o tom, že nevyhoví-li výzvě, k podanému odporu nepřihlédne, nýbrž jej poučil tak, že na něj toliko bude hledět jako na nezastoupeného, s kterýmžto následkem byl žalobce ztotožněn. Žalobce přitom neměl důvodu pochybovat o tom, že správní orgán akceptuje samotný odpor, když byl podepsán samotným žalobcem.
12. Žalobce následně po konzultaci s advokátem, který jej poučil též o tom, že poučení správního orgánu je chybné, doložil nařízenému orgánu žalovaného (u kterého se momentálně nacházel spis, následně z opatrnosti též přímo žalovanému) plnou moc i vlastnoručně podepsaný odpor, což však na postoji žalovaného ničeho nezměnilo.
13. S ohledem na nesprávné poučení nemohla výzva zavazovat; i plná moc doplněná po uplynutí lhůty, stanovené touto výzvou s nesprávným poučením, tak odstraňovala vadu podaného odporu, z čehož vyplývala povinnost žalovaného pokračovat v řízení.
14. V té souvislosti je vhodné poukázat též na konstantní civilistickou judikaturu, která spojuje nesprávné poučení soudu s právem účastníka řízení konat právě dle tohoto (byť nesprávného) poučení soudu. Nejnověji např. v judikatuře Ústavního soudu sp. zn. III.ÚS 356/22, ze dne 7. 6. 2022, „z pohledu ústavního přezkumu je však nutné akcentovat judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, podle níž nelze klást k tíži stěžovatele pochybení soudu při poučení o opravném prostředku, jestliže z něj stěžovatel vyšel (srov. např. rozsudek *Gajtani proti Švýcarsku* ze dne 9. 9. 2014 č. 43730/07, body 61-77, včetně konkurenčního stanoviska soudců *Lemmense, Kurise a Spana*; z literatury srov. *Kmec, J., Kosař, D., Kratochvíl, J., Bobek, M. Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 663-664*).“ V nyní souzené věci jde o obdobnou situaci, kdy žalobce vyšel z nesprávného poučení soudu o následku nevyhovění výzvě, což nemůže být dáváno k tíži žalobci. Žalobce se řídil poučením žalovaného, dle kterého mělo být jediným následkem

nepředložení plné moci, že správní orgán bude hledět na žalobce jako na nezastoupeného, nikoliv že nepřihlédne k podanému odporu.

15. S ohledem na to, že žalovaný po podání odporu proti příkazu v řízení o přestupku dále ničeho nečinil a ani přes uplynutí lhůty pro vydání meritorního rozhodnutí toto nevydal, obrátil se žalobce dne 9. 1. 2024 k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného, ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje s podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti dle ust. § 80 správního řádu.
16. KÚ Plzeňského kraje na podanou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti zareagoval vydáním usnesení označeným č. j. PK-DSH/2191/24, ze dne 29. 2. 2024, kterým nebylo žádosti žalobce o ochranu před nečinností vyhověno.
17. Krajský úřad nevyhovění žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti odůvodnil tak, že žalovaný dle jeho právního názoru postupoval správně, když vyhodnotil odpor podaný proti příkazu za nepřípustný a vyznačil na příkazu doložku právní moci poté, co žalobce, ani paní M. ve stanovené lhůtě nepředložili žalovanému plnou moc prokazující zastoupení žalobce paní M..
18. Zamítnutím žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti došlo ke splnění podmínky pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.
19. S ohledem na to, že tedy žalovaný doposud rozhodnutí ve věci nevydal a nadřízený správní orgán žalovaného nevyhověl žalobcově žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, tak žalobci nezbývá, než se obrátit na příslušný soud s podáním této žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a domáhat se odstranění nečinnosti žalovaného uložením povinnosti k vydání rozhodnutí ze strany příslušného soudu, neboť již bezvýsledně vyčerpал veškeré možné prostředky, kterými se mohl domoci vydání meritorního rozhodnutí ve věci vedené žalovaným pod spisovou značkou MH/17329/2022/DP-147.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

20. Žalovaný podrobně shrnul dosavadní průběh řízení o přestupku a uvedl, že pokud by žalobce na výzvu k odstranění vad podání v zákonné lhůtě reagoval a vady podání odstranil, pokračoval by v řízení po podaném odporu tak, jak mu ukládá zákon. Žalobce tak však neučinil a příkaz tedy nabyl právní moci, o čemž byl žalobce písemně vyrozuměn dne 16. 3. 2023, kdy současně dne 18. 4. 2023 zaplatil pokutu ve výši 1.700 Kč.
21. Žalovaný má za to, že žaloba je nedůvodná.

IV.

Posouzení věci soudem

22. Soud o žalobě rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas.

V.

Rozhodnutí soudu

23. Žaloba není důvodná.
24. Soud má za to, že žalovaný v rámci řízení o přestupku postupoval v souladu se zákonem a žalobci poskytl komplexní poučení o jeho právech, plně tak dostal požadavkům žalobcem v žalobě odkazové judikatury týkající se poučovací povinnosti správních orgánů.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

25. Pokud se jedná o formulaci výzev ze dne 16. 2. 2023, jejichž obsah žalobce sporuje, pak podle mínění soudu jsou naprosto vyčerpávající a souladné se zákonem. Konkrétně poučení o tom, že se na žalobce bude nahlížet jako na nezastoupeného, pokud nebude plná moc doplněna, plně vystihuje procesní situaci v daný okamžik předmětného řízení o přestupku. Žalobcem požadované doplňující poučení že „*následkem nedoplnění výzvy k odstranění vad podání je, že se nebude přiblížet k podanému odporu*“ nemá svůj odraz v průběhu řízení o přestupku, tak jak byl popsán pod bodem I. rozsudku, neboť bez doložení plné moci žádný odpor nezastoupeného žalobce vůbec podán nebyl. Je třeba si totiž uvědomit, že žalovanému byla doručena toliko písemnost od třetího subjektu (paní M.), která bez doložení plné moci nemá k žalobci žádný vztah či procesní roli v daném řízení, a jejím prostřednictvím žalobce nemohl činit jakékoliv úkony, tedy ani podat odpor.
26. V žalobě navrhované poučení o tom, že „*se nebude přiblížet k podanému odporu*“, je tudíž nesmyslné, žádný odpor žalobcem podán nebyl, když nezastoupený žalobce setrval zcela pasivním a nijak se proti příkazu nebránil a nebylo tak k čemu přiblížet. Jedinou „obranou“ bylo zaslání neověřeného mailu, na který ovšem bylo žalovaným řádně reagováno a osobě, která jej odeslala, bylo vysvětleno, že bez doplnění jasně identifikovatelným oprávněným subjektem (tj. žalobcem) nebude toto podání bráno v potaz.
27. Pokud jde o žalobcem odkazovanou „*ustálenou judikaturu*“, kterou ovšem nijak nespecifikuje, podle níž by mělo platit, že by správní orgán měl žalobci umožnit „*doplnění podpisu pod text podání*“, pak soudu není zřejmé, jakým způsobem by mělo být žalobci umožněno podepsat datovou zprávu poslanou správnímu orgánu zcela odlišným subjektem. Soud má dokonce za to, že takovýto postup systém datových zpráv nepřipouští a je technicky vyloučen. Při obdržení datové zprávy od paní M. tudíž připadala v úvahu toliko jediná potenciálně myslitelná verze skutkové reality – a to sice, že daný úkon činí jako zástupkyně žalobce, na což žalovaný zcela správně reagoval a jeho postupu není možné cokoliv vyčítat, jak je uvedeno v podrobnostech shora.
28. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto je podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

29. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož se však žalovaný práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, rozhodl soud, že právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 20. června 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.